

Indgives en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, af andre grunde, f.eks. som studerende, missionær eller au-pair, forudsættes det, at den pågældendes ansøgning som udgangspunkt ikke vil blive behandlet eller tillagt opsættende virkning, medmindre ganske særlige forhold gør sig gældende.

Tilsvarende gælder ved ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, nr. 3.

Til nr. 8

Det foreslås, at der ikke kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der er bestemte grunde til at antage, at der foreligger et såkaldt pro forma-ægteskab, dvs. hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med indgåelsen af ægteskabet eller etableringen af fast samlivsforhold er at opnå opholdstilladelse; jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8.

Nægtelse af opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse vil dog alene finde sted, hvor der foreligger et sikkert grundlag for at antage, at ægteskabet indgås med det i bestemmelsen beskrevne formål. En formodning herom vil således ikke være tilstrækkelig. Det skal være et afgørende formål med indgåelsen af ægteskabet/samlivsforholdet at opnå opholdstilladelse, for at opholdstilladelse nægtes efter bestemmelsen.

Ved afgørelsen af, om der foreligger bestemte grunde til at antage, at der er tale om et pro forma-ægteskab, skal udlændingemyndighederne tage hensyn til samtlige forhold i sagen. Udlændingemyndighederne vil for eksempel kunne inddrage momenter som parternes manglende samliv på fælles bopæl, parternes manglende evne til at kommunikere på samme sprog, en stor aldersforskel mellem parterne, parternes manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse samt parternes tidligere giftermål. I den forbindelse vil det kunne indgå i vurderingen, om den herboende part tidligere har været gift med en udlænding og er blevet skilt fra udlændingen kort tid efter, at denne har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås endvidere, at der ikke kan gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, når det må slås fast, at indgåelsen af ægteskabet beror på en aftale, der er indgået af andre end ægtefællerne, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 9. Der vil dog efter en skønmæssig vurdering kunne gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i situationer, hvor ganske særlige grunde taler herfor, f.eks. hvis der er mindreårige børn i ægteskabet.

Forslaget omfatter af praktiske/administrative grunde alene sager, hvor den ene af ægtefællerne eller begge ægtefæller er under 25 år.

Ved afgørelsen af, om ægteskabsindgåelse beror på en aftale indgået af andre end ægtefællerne selv, vil udlændingemyndighederne skulle inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen. Udlændingemyndighederne skal således lægge vægt på ægtefællernes egne oplysninger om baggrunden for ægteskabets indgåelse, ligesom der vil kunne lægges vægt på forklaringer fra forældre og eventuelt andre familiemedlemmer eller bekendte om ægteskabets indgåelse.

De forklaringer, der vil skulle indhentes til brug for vurderingen af, om opholdstilladelse skal nægtes efter § 9, stk. 8 eller 9, vil skulle indhentes af Udlændingestyrelsen eller om nødvendigt af politiet.

En opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, vil kunne inddrages, såfremt det efterfølgende viser sig, at der er tale om et arrangeret ægteskab eller et pro forma-ægteskab.

Det foreslås i § 9, stk. 10, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen afgiver en udtalelse om, hvorvidt den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren, jf. § 9, stk. 3 og 4.

Dette er i overensstemmelse med gældende praksis, hvorefter den herboendes opholdskommune, såfremt udlændingemyndighederne finder, at der skal stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen, skal afgive en udtalelse om den herboendes økonomiske forhold med henblik på en vurdering af, om den herboende er i stand til at forsørge den familiesammenførte.

Udlændingestyrelsen skal i overensstemmelse med den gældende praksis alene anmode kommunalbestyrelsen om en sådan udtalelse, såfremt der er truffet beslutning om, at der skal stilles krav om godtgørelse af forsørgelsesevnen efter § 9, stk. 3 eller 4.

I § 9, stk. 10, 2. pkt., foreslås det, at indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den person, der bor i Danmark, er i stand til at forsørge ansøgeren, og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter 1. pkt. Herved sikres, at de enkelte kommunalbestyrelser anvender et ensartet begrundingsgrundlag.

Den foreslåede bemyndigelse giver adgang til at fastsætte regler for såvel Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 9, stk. 3 og 4, samt for kommunalbestyrelsens udtalelser om, hvorvidt forsørgelsesevnen kan godtgøres.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at det beløb, som den herboende skal have rådighed over, for at for-